

สภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูผู้สอน
สาระการเรียนรู้ พลศึกษา ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก

STATES AND PROBLEMS ON THE IMPLEMENTATION OF BASIC EDUCATION
CURRICULUM IN B.E. 2544 AMONG TEACHERS TEACHING PHYSICAL
EDUCATION UNDER THE OFFICE OF THE NAKHON NAYOK EDUCATION
SERVICE AREA

นกรินทร์ เวียงจันทร์ สุรางค์ เมรานนท์ และอุษา คงทอง
Nakarin Wiengchan, Surang Meranon, and Usa Kongthong

หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูผู้สอนสาระการเรียนรู้พลศึกษาในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก และเปรียบเทียบตามขนาด ของสถานศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ข้าราชการครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก จำนวน 149 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามสภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 สาระการเรียนรู้พลศึกษา ของครูผู้สอนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก ปีการศึกษา 2552 ประกอบด้วย 3 ตอน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที

ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูผู้สอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก

1.1 ความคิดเห็นของครูผู้สอนสาระการเรียนรู้พลศึกษาที่มีต่อสภาพการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูผู้สอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก โดยภาพรวมครูมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การจัดอาคารสถานที่และแหล่งวิทยาการเพื่อส่งเสริมการนำหลักสูตร

มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาคือ การประเมินด้านการบริหารและบริการหลักสูตร และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ การประเมินผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักสูตร

1.2 ระดับปัญหาที่มีต่อการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูผู้สอนสาระการเรียนรู้พลศึกษาในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การใช้เอกสารและคู่มือประกอบหลักสูตรมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ระดับปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือการบริการสื่อและวัสดุอุปกรณ์

2. การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นที่มีต่อสภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูผู้สอนสาระการเรียนรู้พลศึกษาในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา พบว่า โรงเรียนขนาดเล็กมีการ ใช้หลักสูตร โดยรวมไม่แตกต่างกับโรงเรียนขนาดใหญ่

ABSTRACT

The purposes of this research were to study and compare the rates and problems on the implementation of basic education curriculum in B.E. 2544 among teachers teaching physical education under the office of the Nakhon Nayok Education Service Area.

The samples used were 149 physical education teachers and the tool used to collect data was a questionnaire. Statistics used to analyze the data were percentage, mean, standard deviation and independent).

The findings were as follows :

(1) States and problems on the implementation of basic education curriculum in B.E 2544 among teachers teaching physical education under the office of the Nakhon Nayok education service area the opinions of physical education teachers.

1.1 The opinions of physical education teachers to the states on the implementation of basic education curriculum in B.E. 2544 as a whole were at a moderate level. The highest mean was shown on building arrangement and academic sources to promote curriculum. Subsequently, the mean of the aspect of administration and service curriculum was at a moderate level while the aspect of evaluation on learning and teaching was the least.

1.2 The problems on the implementation of basic education curriculum in B.E.2544 from physical education teachers were at a moderate level. The highest mean was shown on the Aspect of an application of document and manual curriculum. Subsequently, the aspect of media and equipment service was the least.

(2) The comparison of the states and problems on the implementation of basic education curriculum in B.E. 2544 among teachers teaching physical education under the Office of the

Nakhon Nayok education Service Area Classified by school size showed that there was no significantly different

คำสำคัญ

สภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 สาระการเรียนรู้พลศึกษา

ความสำคัญของปัญหา

ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการด้านต่างๆ ส่งผลให้เกิดกระแสแห่งการปรับเปลี่ยนทางสังคม และเศรษฐกิจครั้งยิ่งใหญ่ ซึ่งในปัจจุบันประเทศต่างๆ รวมทั้งประเทศไทยได้ให้ความสำคัญต่อการศึกษา ซึ่งเป็นกระบวนการที่สำคัญต่อชีวิตมนุษย์และสังคม สามารถช่วยพัฒนาคนให้มีความรู้ความสามารถ เสริมสร้างสติปัญญา ซึ่งเป็นแนวทางในการเลี้ยงชีพที่สุจริตและเป็นพลเมืองที่มีประสิทธิภาพของประเทศชาติที่ทั่วโลกให้การยอมรับว่าเป็นเครื่องมือในการสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้าและแก้ปัญหาต่างๆ ของสังคม ดังที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 กล่าวไว้ว่า การศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม วัฒนธรรม ในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ตามเจตนารมณ์ของแผนการศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมแห่งชาติ ระยะที่ 9 (พ.ศ. 2545 – 2550) มุ่งพัฒนาคนไทย ให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุขและมุ่งพัฒนาสังคมไทยให้เป็นสังคมที่พึงประสงค์ มีความเข้มแข็งและมีคุณภาพในการพัฒนาคนอย่างรอบด้านและสมดุลเพื่อเป็นฐานหลักของการพัฒนา โดยมุ่งหมายให้คนทุกคนได้เข้าถึงบริการทางการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ การศึกษาตามอัธยาศัย โดยเรียนรู้จากครอบครัว ชุมชน ซึ่งสนับสนุน การศึกษาขั้นพื้นฐาน อย่างกว้างไกลครอบคลุมสถานการณ์ของสังคมไทยและสังคมโลก เพื่อให้การศึกษาเป็นยุทธศาสตร์ทางปัญญา เพื่อพัฒนาคนได้เต็มศักยภาพตลอดชีวิต ซึ่งจะนำไปสู่การเป็นสังคมคุณภาพ ทั้งนี้การจัดการศึกษาต้องอาศัยว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด (กรมวิชาการ, 2544 :13)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 กำหนดให้คณะกรรมการสถานศึกษา ขั้นพื้นฐาน เข้ามามีบทบาทหน้าที่สำคัญในการกำกับติดตาม ดูแล และส่งเสริม กิจการ ของสถานศึกษาในฐานะที่ คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นองค์กรอย่าง เป็นทางการ ที่จะมีส่วนร่วมกับชุมชนในการจัดการศึกษาให้แก่เด็กเยาวชนที่เป็นสมาชิก ของชุมชน โดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ระบุไว้ในมาตรา 27 และ 28 ว่าให้คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อความเป็นไทย ความเป็นพลเมืองดีของชาติ การดำรงชีวิต และการประกอบอาชีพ ตลอดจนจัดการศึกษาต่อ โดยให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหน้าที่จัดทำสาระของหลักสูตรในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ

สภาพปัญหา ในชุมชนและสังคมภูมิปัญญาท้องถิ่นคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชนสังคม ประเทศชาติ และสาระของหลักสูตรทั้งที่เป็นวิชาการและวิชาชีพต้อง

มุ่งพัฒนาคนให้มีความสมดุล ทั้งด้านความรู้ ความคิด ความสามารถ ความดีงามและความรับผิดชอบต่อสังคม (กรมวิชาการ, 2546: 15) ดังนั้นคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงมีหน้าที่ที่จะต้องมีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรเพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดการศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยจะต้องดำเนินการจัดทำหลักสูตร กับติดตามวัดผลประเมินผลเพื่อให้ได้ข้อมูลมาใช้ในการสนทนาศึกษาในการแก้ไขปรับปรุง หรือพัฒนาหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและชุมชนในการดำเนินงานของกระทรวงศึกษาธิการเกี่ยวกับการจัดทำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานตามคำสั่งที่ วท 1166/2544 กำหนดให้ในปีการศึกษา 2546 ให้ทุกโรงเรียนใช้หลักสูตรสถานศึกษา ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ 4 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 4 และปีการศึกษา 2547 เพิ่มชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และ 5 ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2 และ 5 และให้ครบทุกระดับชั้นในปีการศึกษา 2548 โดยการจัดทำได้เริ่มใช้หลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในโรงเรียนนำร่องและโรงเรียนเครือข่าย เป็นผู้เผยแพร่แก่โรงเรียนที่เหลือให้จัดทำหลักสูตรสถานศึกษา

จากเหตุผลสำคัญคือหลักสูตรการศึกษาของไทยที่ใช้ยู่คือ หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) และหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการ โดยกรมวิชาการ ได้ติดตามผลและการดำเนินการวิจัยเพื่อการพัฒนาหลักสูตรตลอดมา ผลการศึกษาพบว่าหลักสูตรที่ใช้ยู่ในปัจจุบันนานกว่า 10 ปี มีข้อจำกัดอยู่หลายประการ ไม่สามารถส่งเสริมให้สังคมไทยก้าวสู่สังคมความรู้ได้ทันการณ์ไม่เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจและสังคม จึงต้องมีการปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรขึ้นใหม่

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาสภาพการใช้หลักสูตรสถานศึกษา พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนในสถานศึกษาสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก เพื่อประโยชน์ในการนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรและจัดการเรียนการสอนให้บรรลุผลตามความมุ่งหมายของหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

โจทย์วิจัย/ปัญหาการวิจัย

สถานศึกษาที่มีขนาดต่างกัน มีสภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 สาระการเรียนรู้พลศึกษา ต่างกันหรือไม่

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูผู้สอนสาระการเรียนรู้พลศึกษาในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก
2. เพื่อเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ตามขนาดของสถานศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูผู้สอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายกตามความคิดเห็นของครูผู้สอนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายกและเพื่อเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรสถานศึกษา พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก จำแนกตามขนาดของสถานศึกษามีขั้นตอนดังต่อไปนี้

กลุ่มประชากร ได้แก่ครูผู้สอนสาระการเรียนรู้พลศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายกปีการศึกษา 2552 โดยเป็นครูผู้สอนสาระการเรียนรู้พลศึกษาจำนวน 237 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ครูผู้สอนสาระการเรียนรู้พลศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก ปีการศึกษา 2552 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้มาโดยใช้สูตรการคำนวณหาขนาดที่เหมาะสมของกลุ่มตัวอย่างของ Taro Yamane (อ้างอิงในประคอง วรรณสุด, 2538: 10-11) ได้กลุ่มตัวอย่าง 149 คน โดยแยกเป็นสถานศึกษาขนาดใหญ่ 41 คน และสถานศึกษาขนาดเล็ก 10 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือแบบสอบถามสภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 สาระการเรียนรู้พลศึกษาของครูผู้สอนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายกปีการศึกษา 2551 ประกอบด้วย 3 ตอน มีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามสภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) เกี่ยวกับ เพศ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในกาทำงานและขนาดของสถานศึกษา

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูผู้สอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ในสถานศึกษาสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก มีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราประมาณค่า (Rating Scale) โดยกำหนดระดับสภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูผู้สอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา

เป็น 5 ระดับ ตามแนวคิดของพวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2538: 114 -115) ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดค่าคะแนนเป็น 5 ระดับ ความหมาย ดังนี้

- 1 หมายถึง มีความคิดเห็นในระดับน้อยสุด
- 2 หมายถึง มีความคิดเห็นในระดับน้อย
- 3 หมายถึง มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง
- 4 หมายถึง มีความคิดเห็นในระดับมาก
- 5 หมายถึง มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด

โดยมีเกณฑ์ในการแปลความหมายของระดับสภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 ของครูผู้สอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา โดยนำคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) ที่ได้นำมาเทียบกับเกณฑ์น้ำหนักคำถาม เพื่อหาค่าระดับความคิดเห็น 5 ระดับ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2543: 100)

- ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 4.51 – 5.00 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด
- ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 – 4.50 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นมาก
- ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 2.51 – 3.50 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นปานกลาง
- ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.51 – 2.50 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นน้อย
- ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 – 1.50 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 ของครูผู้สอนสาระ การเรียนรู้พลศึกษา ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานพื้นที่การศึกษานครนายก ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักสูตรการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยมีขั้นตอนการสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้า เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรและการใช้หลักสูตรเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือและการสร้างแบบสอบถาม
2. นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาประมวลเพื่อกำหนดเป็น โครงสร้างของเครื่องมือและขอบเขตให้ครอบคลุมเนื้อหา เพื่อเป็นเครื่องมือสำหรับเก็บข้อมูล จำนวน 65 ข้อ
3. นำร่างแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่อประธานและกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาตรวจแก้ไขเนื้อหา ตลอดจนสำนวนภาษาให้ถูกต้องสมบูรณ์
4. นำข้อเสนอแนะมาพิจารณาปรับปรุงแก้ไขเนื้อหาของแบบสอบถาม
5. นำแบบสอบถามเสนอประธานและกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่านเพื่อตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยพิจารณาข้อความในแบบสอบถาม

ว่ามีความตรงตามเนื้อหาสาระครอบคลุมเพียงใดโดยใช้เทคนิค IOC (Index of Item Objective Congruence) ที่คำนวณได้มากกว่าหรือเทียบเท่า .05

6. นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน

7. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีครอนบาค (นภาพรณ จิตต์กระจ่าง, 2543:67) โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ซึ่งผลการวิเคราะห์แบบสอบถามได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.97 และจัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

ขอหนังสือจากมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดนครนายก เพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยจากครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้และพลศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก

ส่งหนังสือถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายกเพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลจากครูผู้สอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามเก็บรวบรวมข้อมูลจากครูผู้สอนสาระการเรียนรู้พลศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

- (1) หาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ โดยใช้วิธีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ของครอนบาค
- (2) หาค่าความถี่ของปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง (Percentage)
- (3) วิเคราะห์ระดับสภาพและปัญหาโดยใช้สถิติ

1) ค่าเฉลี่ย (\bar{X})

2) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

(4) ทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูผู้สอนสาระ การเรียนรู้พลศึกษา ในสถานศึกษาสังกัด สำนักงานพื้นที่การศึกษานครนายก วิเคราะห์ด้วยการทดสอบค่าที (t-test independent)

ผลการวิจัย

1. สภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูผู้สอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก

1.1 ความคิดเห็นของครูผู้สอนสาระการเรียนรู้พลศึกษาที่มีต่อสภาพการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูผู้สอนสาระการเรียนรู้พลศึกษาในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษานครนายก โดยภาพรวมครูกำลังความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การจัดหาอาคารสถานที่และแหล่งวิทยากรเพื่อส่งเสริมการนำหลักสูตรที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ การประเมินด้านการบริหารและบริการหลักสูตร และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ การประเมินผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักสูตร

1.2 ระดับปัญหาที่มีต่อการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูผู้สอนสาระการเรียนรู้พลศึกษาในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การใช้เอกสารและคู่มือประกอบหลักสูตรที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ระดับปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือการบริการสื่อและวัสดุอุปกรณ์

2. การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นที่มีต่อสภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูผู้สอนสาระการเรียนรู้พลศึกษาในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา พบว่า โรงเรียนขนาดเล็กมีการใช้หลักสูตร โดยรวมไม่แตกต่างกับโรงเรียนขนาดใหญ่

อภิปรายผล

ผลการศึกษาเรื่อง สภาพและปัญหาการใช้ หลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูผู้สอนสาระการเรียนรู้พลศึกษาในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก มีประเด็นที่จะอภิปรายผล ดังนี้

สภาพการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูผู้สอนสาระการเรียนรู้พลศึกษาในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า สภาพการใช้หลักสูตรที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ การจัดหาอาคารสถานที่และแหล่งวิทยากรเพื่อส่งเสริมการนำหลักสูตรไปใช้ รองลงมาคือ การวางแผนการใช้หลักสูตร ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ การประเมินผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักสูตร ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสถานศึกษาอาจให้ความสำคัญกับการจัดหาอาคารและสถานที่และแหล่งวิทยากรเพื่อส่งเสริมการนำหลักสูตร ไปใช้ซึ่งเป็นงานที่เห็นผลชัดเจนและรวดเร็ว จึงให้ความสำคัญกับการประเมินผลการจัดกิจกรรมการเรียนสอนน้อย

ปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูผู้สอนสาระการเรียนรู้พลศึกษาในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูในเขตพื้นที่การศึกษานครนายก มีระดับการศึกษาปริญญาตรีพลศึกษาจำนวน 96 คน

คิดเป็นร้อยละ 64.4 จึงให้ทำให้ระดับปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ปัญหาการใช้คู่มือประกอบหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือการจัดเตรียมบุคลากร ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ การบริการสื่อและวัสดุ อุปกรณ์ ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน แสดงให้เห็นว่าสถานศึกษามีการวางแผนที่ดีแต่ยังขาดการสนับสนุนทางด้านบุคลากร จากปัญหาที่ได้ทำการสำรวจ พบว่า ปัญหาการขาดแคลนบุคลากรของสถานศึกษา เป็นปัญหาระดับต้นๆ โดยครูต้องทำการสอนหลายวิชาในโรงเรียนขนาดเล็ก จึงทำให้ปัญหาการนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตรมีค่าเฉลี่ยสูงสุด และยังพบว่าสถานศึกษาประสบปัญหาขาดครูที่ตรงกับสาขาวิชา พลศึกษา จึงทำให้การประเมินผลการจัดการเรียนการสอนน้อยลง

การเปรียบเทียบสภาพการใช้หลักสูตรจำแนกตามสถานศึกษาไม่ต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนิเวศ คิดยาว (บทคัดย่อ, 2542) ทำการวิจัยเรื่องความต้องการใช้หลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐานภายในโรงเรียน ของครูผู้สอนเกี่ยวกับงานวิชาการภายในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานประถมศึกษาจังหวัดสุรินทร์ ผลการวิจัยพบว่า ครูผู้สอนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานประถมศึกษาจังหวัดสุรินทร์ ที่สอนอยู่ในโรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่ มีความต้องการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานภายในโรงเรียนไม่แตกต่างกัน การเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรจำแนกตามสถานศึกษาต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอำนาจ คำว่าตุ (2545: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สภาพและปัญหาการนำหลักสูตรวิชา พลศึกษาไปใช้ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ความมุ่งหมายของการวิจัยเพื่อการศึกษาและเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการนำหลักสูตรวิชาพลศึกษาไปใช้ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเมื่อเปรียบเทียบสภาพและปัญหาในการนำหลักสูตรวิชาพลศึกษาไปใช้ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานครและสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการแปลงหลักสูตร ไปสู่การสอน ด้านการใช้วิธีสอน ให้สอดคล้องกับหลักสูตร และด้านการจัดปัจจัยและสภาพต่างๆภายในโรงเรียน แตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามปลายเปิดสภาพและปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า สถานศึกษาประสบปัญหาขาดครูที่ตรงกับสาขาวิชาพลศึกษา โดยภาพรวมสถานศึกษาครูผู้สอน 1 คนต้องสอนหลายวิชา ทำให้ประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนยังไม่ดีเท่าที่ควร และ ขาดวิทยากรหรือผู้เชี่ยวชาญมาฝึกอบรมให้ความรู้กับนักเรียน ขาดการสนับสนุนให้ครูผู้สอนใช้รูปแบบการประเมินผลที่หลากหลายรูปแบบ ในการวัดประเมินผล

ข้อเสนอแนะ

1. การใช้คู่มือประกอบหลักสูตรมีปัญหาเป็นลำดับแรก เป็นเพราะสำนักงานเขตพื้นที่ให้สถานศึกษามีการปรับปรุงหลักสูตรบ่อยครั้ง ในการใช้หลักสูตรอย่างจริงจังและต่อเนื่อง จึงเสนอ ให้ผู้บริหาร

สถานศึกษาจัดให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรเพิ่มมากขึ้น และมีระยะเวลาในการปรับปรุงหลักสูตรที่แน่นอน

2. จากข้อเสนอแนะในคำถามแบบปลายเปิด พบว่า สถานศึกษามีปัญหาการขาดแคลนบุคลากร โดยเฉพาะครูสอนวิชาพลศึกษา จึงเสนอแนะให้ผู้บริหารจัดการอบรมให้ครูผู้สอนที่ไม่จบ พลศึกษาโดยตรงเข้าอบรมการสอนวิชาพลศึกษาเพิ่มเติม และเชิญวิทยากรที่มีความรู้ความชำนาญทางพลศึกษามาช่วยอบรมให้กับครูผู้สอน เพื่อลดปัญหาดังกล่าวได้ในระยะหนึ่ง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาบทบาทของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาที่ประสบความสำเร็จ เพื่อเป็นแนวทางพัฒนาบุคลากรด้านการบริหารและบริการหลักสูตร การจัดกิจกรรมตามหลักสูตรต่อไป

2. ควรมีการประเมินหลักสูตรสถานศึกษาเมื่อใช้ครบทุกชั้น เพื่อให้รู้เนื้อหา กิจกรรม ของการบริหารและบริการหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักสูตรสถานศึกษาตามภารกิจต่างๆ ที่ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนจะนำไปเป็นกรอบแนวทางในการพัฒนาผลงานทางวิชาการต่อไป

บรรณานุกรม

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2521). **หลักสูตรใหม่. (เอกสารแนะนำหลักสูตรฉบับปรับปรุง)**

กรุงเทพฯ: กรมการศาสนา.

นภาพรจรณ จิตกระจำง. (2543). **แนวทางการพัฒนางานวิชาการของนักวิชาการศึกษา**

สำนักงานศึกษาธิการจังหวัด. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ภาควิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร.

นิเวศ คิถยา. (2542). **ความต้องการการนิเทศการศึกษาของครูผู้สอนเกี่ยวกับงานวิชาการในโรงเรียน**

ขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสุรินทร์.

ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สมเพียง กุลละวณิชย์. (2545). **การปฏิบัติงานตามกระบวนการนิเทศการศึกษาภายใน**

ของผู้นิเทศในโรงเรียนมัธยมศึกษา สหวิทยาเขตแก้วปราการ จังหวัดสมุทรปราการ .

ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.